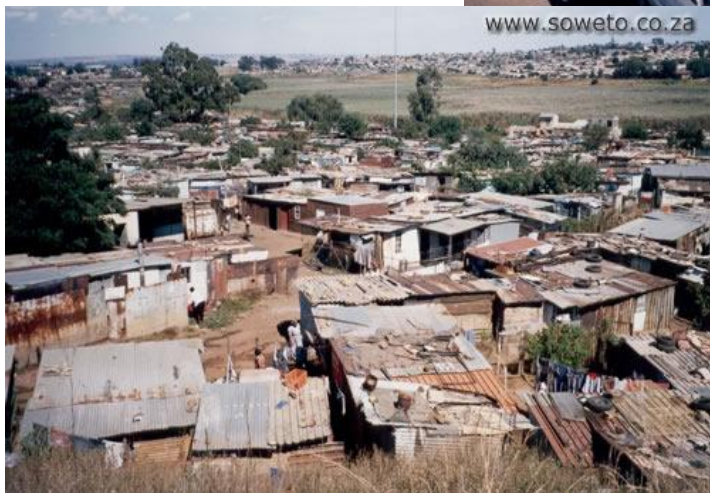

Opdracht :1 Maar een sloppenhuisje

Duur	60 minuten
Aard	Knutselactiviteit Extra's: groepsdiscussie
Activiteit	Tijdens het apartheidsregime in Zuid-Afrika werd de zwarte bevolking gehuisvest in townships of sloppenwijken. Ook nu nog zijn er in Zuid-Afrika heel wat van die wijken te vinden. Hoewel het leven er niet altijd even kleurrijk is, zijn in heel wat van die sloppenwijken ware kunstwerkjes te vinden. Bied je leerlingen allerlei foto's en boeken aan van zo'n sloppenwijk. Die kunnen ter inspiratie dienen. Daarna wordt met heel wat kosteloos materiaal een huisje geknutseld en geschilderd.
Extra's	A. EEN DISCUSSIE OVER TOWNSHIPTOERISME: Een bezoek aan een township wordt steeds vaker opgenomen in het reisprogramma van de Westerse toerist. Ben jij voor of tegen zo'n bezoek? Vind je het 'aapjeskijken'? Of denk je dat het zinvol is en aan te moedigen? Neem een duidelijk standpunt in met tenminste drie redenen voor je mening. Discussieer dan met je groepsgenoten over township toerisme. Info hierover vind je op: http://www.soweto.co.za/ Dit is de website van een reisorganisatie die bezoeken brengt aan Soweto. B. VERDIEPING Speel het lied 'Zondag in Soweto' en bied je leerlingen deze tekst aan. Dit kan de aanleiding zijn tot een groepsgesprek.
Materiaal	blikjes, hout, touw, karton, schaar, lijm, ... bijlage 1: Foto's van sloppenwijken bijlage 2: Lied Stef Bos Bijlage 3: Reisverslag
Bonnen	http://www.soweto.co.za/ http://www.damer.com/pictures/travels/southafrica/soweto.html bevatten info over townshiptours en heel wat foto's van Soweto. Lars, H. (2002). Ik woon in Zuid Afrika. Brussel: 11-1-1 Uitgeverij. Townships. Van apartheid tot burgerschap (cd-boek). Te ontlenen bij Wereldcentrum Internationale Opvoeding (WIO): http://www.wereldcentrum.be/ Adres: Volderstraat 1, 9000 Gent tel 09-233 75 46 fax 09-224 49 14

Bijlage 1: Foto's van sloppenwijken

Bijlage 2: ZONDAG IN SOWETO

Het is zondag
In Soweto
De stad is stil
Niemand werkt
Ik sta met veertig mensen
In een kamer
Vier op vier
Het is een kerk
Ze bidden en
Ze dansen
Ze geven mij het woord
Ik zeg
Dit is de eerste keer
Dat ik in iets geloof
Ik geloof
En vraag niet wat
Maar ik geloof
In deze dag
Ik geloof
Vraag niet in wie
Maar ik geloof
Wat ik hier zie
Ik geloof in wat ik zie
Mijn huidskleur
Is het uniform
Van de oude orde

De vrijheid en gelijkheid
Zijn een wet geworden
Maar hier zie je nog
De sporen
Van de blinde haat
De tijden zijn
Veranderd
Voor sommigen te laat
Ik zie een oude vrouw
Ze bidt en ze beeft
Zij zegt dat zij
Iedereen vergeeft
Ik kan er met mijn hoofd niet bij
Zij vertelt hoe voor haar ogen
Een kind werd afgeschoten
En ik sta hier
En ik weet niet
Wat ik zeggen moet
Ik zie de rode aarde
Ik voel het zwarte bloed
De rode aarde
Het zwarte bloed
De rode aarde
Het zwarte bloed
De rode aarde
Het zwarte bloed

tekst en muziek: Stef Bos

Zondag In Soweto is verschenen op:
Van Mpumalanga Tot Die Kaap
Stad En Land
Schaduw In De Nacht

Bijlage 3: Reis verslag

Het dagelijks leven van een Nederlands of Zuid-Afrikaans kind

Onze volgende stop is aan één van de 'townships'. Terwijl we stoppen worden we omringd door een horde kleine kinderen die ons aanstaren. We wandelen hier door zeer nauwe straatjes. Of moet ik zeggen: 'steegjes'?

We wandelen gewoon op de grond. De grond is geen asfalt, maar wel een aarden pad met kuilen. Het is eigenlijk een wandelpad dat tussen de kris kras neergeplaatste huizen kronkelt. De huizen zijn opgetrokken uit verschillende materialen, van houten panelen tot aluminium platen. Deze aluminium platen zijn soms gewoon gestolen van de daken van een tankstation of een busstation. Onze gids vertelt ons ook dat op de bus- of gasstations van tegenwoordig geen daken meer voorzien worden. We hebben de eer om in één van de huisjes te mogen binnenkijken. Ze lijken niet alleen klein, ze zijn het nog ook. Het huisje dat wij zien, is een twee kamer woning. Er is één kamer om te koken, te eten en te leven. Niet groter dan 3 bij 3 meter, denk ik. Daarnaast is een nog kleinere ouderlijke slaapkamer. Privaat afgeschermd door een gordijn. Ze leven hier met 3 of 4 mensen. Dit gezin telt maar 2 kinderen, wat naar Soweto normen toch wel klein is. Hier ontbreekt echt elke luxe: geen stromend water, geen eenvoudig kookvuur, ... je wordt stil bij het zien van deze leefomstandigheden. En je vraagt je af waarom wij toch het recht vandaan halen om te klagen.

De toiletten zijn buitenshuis aanwezig. Maar als iemand van de jongens of mannen moet plassen, dan gebeurt dat tussen de huizen. Weinig hygiënisch, denk je, als je even later op die plek kinderen ziet spelen. Als bijen rond een pot honing, hangen de kinderen rond ons. Maar ze zijn niet opdringerig, ze praten met je alvorens ze je wat snoep of geld afhandig proberen te maken.

De huisnummers staan met grote verf op de huizen geschilderd en tot mijn verbazing hebben ze geen logische volgorde. We wandelen in een kring tussen de huisjes door en krijgen een goed maar triestig beeld van het dagelijkse leven in deze township. De gids vertelt dat er nog armoedigere plaatsen in Soweto zijn, maar dat het niet veilig is om daar naartoe te gaan. Hier heeft Thieu een geweldige kans voor een foto gemist. Angie met haar GSM omgeven door die kinderen tussen de vervallen woningen. Een brug tussen technologie en luxe en armoede. Twee totaal verschillende werelden zie je op dit moment hier samen.

Terwijl we verder rijden, rijden we langs de vroegere huizen van Desmond Tutu en Nelson Mandela. Soweto heeft tóch iets om trots op te zijn. Hier bevindt zich namelijk de enige straat ter wereld waarin 2 Nobelprijswinnaars hebben gewoond. Het huis van Desmond Tutu is omgeven door veiligheidscamera's. We stoppen ook even aan het huis van Winnie Mandela. Maar we zijn er jammer genoeg niet op de koffie geïnviteerd. Dus begeven we ons maar naar het allereerste koffiehuis in Soweto en genieten daar van een klein ontbijt. Onze volgende tocht brengt ons naar de rijkere buurt van Soweto. Hier zie je villa's van de miljonairs van Soweto: mensen met een legaal bedrijf en apothekers oftewel drugdealers. Wanneer ze je hier droppen, zou je niet snel raden dat je in Soweto bent.

Soweto kent dus niet enkel sloppen, maar ook villa's van de hogere klasse, zoals dat heet. Wist je dat de mensen in stenen huizen hier hun garage of zelfs hun tuin verhuren aan andere mensen? De huurders zetten daarop dan een aluminium hut neer om in te wonen en te leven. Voor die blikken doos moeten ze dan natuurlijk huur betalen aan de "landheer". Een vreemde situatie.

Een trip doorheen Soweto is een ervaring om te herinneren. Het is zo verschillend van je gewoontes en evidenties in je eigen leven. Dat kan je je niet voorstellen!

bron: http://www.geocities.com/alain_smeets/zuidelijk_afrika_1998/soweto.htm